

(

kadangi

aš

šiandien

su
baltais
conversais
)

man tu patinki
bet sakau draugui
kad man patinka patricija
o broliui dékoju per jo vestuves
kad mane pasodino prie giedrés
bet iš tikro man patinka
susirašinéti su monika
nes ji turi rožinę striukę
ir su manim niekada nesitinka
nes iš tikro
man patinka guléti tavo lovoj
ir bučiuoti gražų tapytoją iš psichuškés
kol tu tūsini opiume
su savo gerbėjomis
ir grjžti vidurdienj
kai mūsų nebér
tavęs kantriai laukia katé
ir keli tušti buteliai
o manęs laukia amžinoji ugnis
nes aš iš tikro krikščionis
su manim nuolatos demonai
ir dievas kartais ir jis man patinka
bet būna silpnumo
akimirkų
kai norisi stipriai
kad dievas paimtų
ir mane
gerai padarytų.

gal būčiau kitoks
ir niekas
neteistų

nepilnametė
penkto aukšto balkone
rūko cigaretę
ir dairoje j šalis
kad nepamatytu koks
kaimynas
ir tėvams nepasakytu

į šonus siūbuoja
naujai apkirpti plaukai
(kuriai rytoj
žavėsis klasiokai)

dabar yra jos akimirka
keletas ramybės minučių

žino –

uždariusi balkono duris
prieis prie stalo
ir paėmusi telefoną
pamatys
kad žybsi nauja
neperskaityta žinutė

kadangi aš šiandien su baltais conversais
ir tikrai negaliu dalyvauti
tavo diplomo įteikimo ceremonijoje
paspaudžiu skliaustelius
ir dovanoju tau juose
vieną
didelę
baltą
gėlę.
ir spaudžiu siųsti.
ir truputį keistai
apkabinu
nes tu šiandien gražesnė
nei įprastai
tavęs laukia draugai
ir šeima
ir keistoki pietūs
restorane
už kuriuos tėtis labai labai
bandys sumokėti.

kol jūs džiaugsitės
vienas kito draugija
tėčio mašinoje
gulės mūsų visų gėlės.
(ir jos truputį keps)
vieną akimirką
kažkoks praeivis pažiūrės
kaip atispindi
automobilio lange
o kitoje gatvės pusėje
mažai mergaitei iš rankų
išsprūs helio balionas.

tu
beveik neklausydama
kaip mama tave giria
prie kavos puodelių
truputį galvosi
apie visa tai.

ant lifto durų 1 aukšte šiandien užrašiau juodu markeriu

2668055544433338666

buvome maži
sūpynių nebéra
liftas vis dar
kelia

